

vélekedtem, hogy a budapesti elvtársak bizonyára jobban tudják nálamnál, hogy mi a teendő. De azért azóta is folyton figyelemmel kísértem az újjászervezettek mozgódásait, s minél tovább figyeltem őket, annál kevésbé tudtam kiengesztelődni t. szerkesztő elvtárs véleményével. Most végre is úgy gondoltam, hogy ha mindjárt nehezemre is esik a betűvetés, csak megírom, mit tartok azokról az újjászervezettekről és miért nem hiszem jó dolognak, hogy a Népszava nem vet ügyet rájuk.

Azt írta a t. szerkesztő elvtárs abban a levélben, hogy nem kell ügyet vetni rájuk, mert hiszen az öntudatos munkások úgy is fölismerik, ki az ő jóbarátjuk s ki nem és furkós bottal verik ki ezeket a csalókat. Hát ez igaz; de hát nem igen szabad ám elfelejteni azt sem, hogy vannak sokan, akik még nem öntudatosak, akikhez ezek úgy odalopják magukat, hogy furkós bottal se lehet tőlük elverni őket. Ezt pedig nem szabad csak úgy ölbe tett kézzel nézni. Emlékezzék csak vissza, t. szerkesztő elvtárs, hogy micsoda galibát csinált nem is nagyon régen Várkonyi István! Pedig hát akkor a „Népszava“ nem hallgatott, hanem kiírta magyarosan és becsületesen az igazat. És milyen küzdelembe került, míg legyűrtük őket! Pedig hát Várkonyi nem volt gonosz ember, csak tudatlan. Ő jószándékulag akart valamit tenni a földmivességekért. Hogy nem tudta, hogy hogyan kell értük tenni valamit, egyszerűen, hogy nem volt nemzetközi szociáldemokrata, az volt a hibája. De hogy becsületesen akartak eljárni, az is mutatja, hogy a kormány és szolgabírák veszett ebek módjára hajszolták őket az egész országon át. És a „Népszava“ mégis rájuk támadt, mert akkor úgy okoskodtak a budapesti elvtársak, hogy aki nincs velünk, az ellenünk van. És most az újjászervezettek szabadon tesznek, amit akarnak. Hallotta-e már a t. szerkesztő elvtárs, hogy az ő újságjukat bepörölték vagy elkönfiskálták volna? Vagy hogy az ő embereiket bezárták? Hány sajtópört kapott már a „Népszava“, míg az ő újságjuk egyetlenegy sem! Hány elvtársunkat zárták be, míg ő közülük egyetlen sem! Azután még nem ütött szegyet a t. szerkesztő elvtárs fejében, hogy az ő kongresszusukat olyan nagy örömmel megengedték, míg nekünk már kettőt betiltottak, kettőt pedig feloszlattak?! Azután még nem vette észre a szerkesztő elvtárs, hogy míg Várkonyiékét és a mi földmivelő-lapjainkat mindjárt tönkretették, mert a földmivességek mozgalmától félnek, addig őket nem háborgatják — hogy mi ennek az oka? Hát olvasta-e már valaki az ő lapjukban, hogy akár Széll Kálmánt, akár Bánffy Dezsőt, akár Vadnay főispánt megtámadták volna? Én még nem. De azt olvastam, hogy hosszú cikkben megdicsérték már Vadnayt és azt is olvastam, hogy kongresszusukon köszönetet szavaztak a polgármesternek meg a főkapitánynak! Hát, bocsásson meg t. elvtárs, én úgy gondolom, hogy ha akkor olyan nagyon rátámadtunk Várkonyiékra, akiket pedig a hatalom is üldözött, ezekre, akik úgy kézen fogózkodnak a hatalommal, csak még jobban kellene támadni. Mert, t. szerkesztő elvtárs, nem szabad ám mindent a földmivességre bízni. Mink szegény emberek vagyunk, akiknek bizony így dolog időben nem igen van érkezésünk tanulmányozgatni. Mink rászorolunk arra, hogy bennünket fölvilágosítsanak. Mert ha én is, meg sok más ezren is, minden fölvilágosítás nélkül fölismertük ezeket a népcsalókat, azért sokan vannak ám, akik nem tudják megkülönböztetni a tiszta buzát a konkolytól!

Azt írta t. szerkesztő elvtárs, hogy a Népszava olyan magasan áll, hogy ilyen piszokemberekkel nem foglalkozhat. De én azt mondom, hogy piszok ide, piszok oda, nem szabad attól undorodni, mikor a földmivességek érdekeiről van szó. A Népszavának az a hivatása, hogy terjeszse

az eszmét és támadja a hatalmat és annak zsoldosait. Hát ha mi nem álljuk támadni a rendőrkapitányokat, a szolgabírákat és csendőröket, pedig van ott is piszok elég, hát akkor miért ne nyuljunk azokhoz, akik ezekkel egy sorban állanak és akik éppoly veszedelmes ellenségei a munkásoknak. Sőt én azt mondom, akár-hogyan is lebecsülje is őket t. elvtárs, hogy még veszedelmesebbek. Mert a jóbarát képében férdőznek a tudatlan néphez. Nem szabad ám azt hinni, hogy mindenütt úgy van, mint Budapesten. Ott a sok-sok fölvilágosult és tapasztalt munkás hamar megismeri az oroszlanbörbe bujt szamarat a bögsérsől, de itt a vidéken nem úgy van ám az. Ezért is van az, én úgy vélem legalább, hogy azok a ficzkók Budapesten már megmozdulni sem mernek és csak a vidékre vetik ki a hálójukat. A földmivességek pedig csak olyan tudatlan jóakarattal fogadják őket is mint annak idején Várkonyit. Ők pedig befurakszanak jóindulatába és azután teljesítik, amire parancsot kaptak adafönről és elvonják a mi magasztos eszménktől őket. Mert ő nekik, az én hitem szerint, az a céljuk, hogy a földmivességek mozgalmát elszakítsák a nemzetközi szociáldemokrata-párttól és valami „nemzeti“, „hazafias“ irányba tereljék őket. Elfelejtette már, t. szerkesztő elvtárs, a brassói határozatukat! Pedig azt még a Népszava is megírta. Azt pedig egy pesti lapban olvastam nemrég, hogy ők nemzetiszínű zászlók alatt vonultak fel Petőfi szobrához!

Hát, t. szerkesztő elvtárs, mindez nem elég ahhoz, hogy a Népszava rájuk csapjon? Én úgy vélem, hogy igen. Sőt, bocsásson meg t. elvtárs, de én azt mondom, hogy bűn, nagy bűn, ha nem teszi meg. A munkásság ellenségei ellen tüzzel-vassal kell harcolnunk. Hát lehetnek-e az alig megindult földmivességek-mozgalomnak nagyobb ellenségei, mint ezek a fönről jól tartott, rendőrségi támogatással működő, főispánt és rendőrkapitányt dicsérő, a munkások előharcosait szidalmazó „hazafias“ svindlerok? Nem lehetnek, nem is voltak még! Hát ezért, t. szerkesztő elvtárs, ne is halogassák a dolgot, hanem ahol érik, üssék őket, mert hiszen, ha csak azt, amit én itt, az én paraszteszemmel papírra vettem, a maguk szép módjára leírják, sok-sok olyan társamnak fog ki nyilni a szeme, akik ma csak a sötétben tapogatóznak és nem tudják a nagy feketeségtől megkülönböztetni, hogy hol a jó barát és hol az ellenség.

Ujra kérem, t. elvtársak, vegyék lelkükre soraimat. Most pedig maradjon elvtársi üdvözléssel

Mezőtur, 1901. április 20.

K. Péter.

Budapesti elvtársak!

A nemzetközi szociáldemokrata-párt május elsei tüntető-körmenete nem mint először volt hirdetve, a Kálvintérről, hanem az

Ujvásártérről

(a gázgyár előtt) fog kiindulni és a

Kenyérmező-utcán, Kerepesi-uton, Erzsébet- és Teréz-körutakon és az Andrássy-uton át

fog kivonulni az ünnepély színhelyére, a Hermina-kertbe (Hermina-ut 27.). Minden öntudatos munkás ott legyen!

SZERVEZKEDÉS.

Szántóval elvtársaink megalakították a szociáldemokrata földmivelő munkások szervezetét. Bizalmi-férflak: S. M., A. B., L. M., M. P., Z. M., T. Z., B. M., Sz. P., Z. I., K. M., S. T., Sz. T., Gy. I. Levelező: V. I.

PÁRTÜGYEK.

A magyarországi szociáldemokrata párt bevételeinek és kiadásainak kimutatása

1900. október 1-től április 1-ig.

Pártlapok forgalma		1900. október 1-től, október 30-ig.	
	Korona		Korona
Egyes eladás . . .	702 35	Nyomda	1118 01
Előfizetés . . .	262 68	Posta	268 70
Hirdetések . . .	99 30	Fizetések	616 64
Vidékről	689 39	Különféle	160 66
Összeg	1753 72	Összeg	2164 01

November.			
	Korona		Korona
Egyes eladás . . .	663 74	Nyomda	851 80
Előfizetés . . .	175 12	Posta	237 32
Hirdetések . . .	488 12	Fizetések	1120 04
Vidékről	532 89	¹⁾ Szedők fizetése	529 50
Összeg	1859 87	Különféle	192 95
		Összeg	2931 61

December.			
	Korona		Korona
Egyes eladás . . .	823 20	²⁾ Nyomda	— —
Előfizetés . . .	499 70	Posta	215 80
Hirdetések . . .	246 32	Fizetések	273 90
Vidékről	796 47	Szedők fizetése	549 30
Összeg	2365 69	Különféle	219 68
		Összeg	1258 68

Január.			
	Korona		Korona
Egyes eladás . . .	745 16	Nyomda	1657 02
Előfizetés . . .	402 40	Posta	263 83
Hirdetések . . .	197 60	Fizetések	932 70
Vidékről	1045 25	Szedők fizetése.	462 —
Összeg	2390 41	Különféle	304 79
		Összeg	3620 33

Február.			
	Korona		Korona
Egyes eladás . . .	860 84	Nyomda	291 88
Előfizetés . . .	276 42	Posta	200 98
Hirdetések . . .	832 60	Fizetések	482 —
Vidékről	686 81	Szedők fizetése.	402 48
Összeg	2656 76	Különféle	210 —
		Összeg	1587 34

Márczius.			
	Korona		Korona
Egyes eladás . . .	944 69	Nyomda	1.207 62
Előfizetés . . .	423 54	Posta	189 20
Hirdetések . . .	463 90	Fizetések	1.318 —
Vidékről	551 87	Szedők fizetése.	748 70
Összeg	2.384 —	Különféle	253 86
		Összeg	3.747 38

A pártlapok bevételeinek és kiadásainak összkimutatása.

1900. október 1-től 1901. április 1-ig.

Bevétel:		Kiadás:	
	Korona		Korona
Egyes eladás . . .	4740 08	Nyomda	5126 33
Előfizetés . . .	2039 86	Posta	1375 82
Hirdetések . . .	2327 84	Fizetések	4743 28
Vidékről	4302 65	Szedők fizetése.	2691 98
Összeg	13410 43	Különféle	1371 94
		Összeg	15309 35

A könyvkereskedés kimutatása.

1900. október 1-től 1901. április 1-ig.

	Bevétel	Kiadás
	Korona	Korona
Október	402 77	516 73
November	783 14	824 60
December	997 19	502 09
Január	874 95	759 34
Február	620 52	736 44
Márczius	839 39	595 98
Összeg	4517 96	3935 18

Különböző bevételek és kiadások.

	Bevétel	Kiadás
	Korona	Korona
Október	355 10	218 20
November	243 28	212 00
December	285 19	160 00
Január	320 54	156 00
Február	395 40	319 31
Márczius	581 44	928 64
Összeg	2180 95	1994 15

Összkimutatás.

	Bevétel	Kiadás
	Korona	Korona
Pártlapok	13410 43	15309 35
Könyvkereskedés	4517 96	3935 18
Különfélék	2180 95	1994 15
Kölcson	2370 44	1241 10
Összeg	22479 78	22479 78

VIDÉK.

Proletárok!

Világ proletárjai, hozzátok szölok, hozzátok munkásméhek, kik hangyaszorgalommal építtek a nagy városokat és halmoztátok fel a kincseket, hogy egy pár százezer embernek bőséges élet jusson és nektek az örökös nyomor és nélkülözés.

¹⁾ A lapok október havától kezdve saját szám-lára készítettnek, ezért szerepel ez időtől kezdve a szedők fizetése mint külön tétel.

²⁾ A decemberi nyomdászámbla januárban egyenlített ki.